

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ομάδα 1

Αλεξανδρή Εριφύλη, Γκικόκα Ηλέκτρα

Human
Rights

ΔΙΚΤΥΟ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ Δ.Ε. Β' ΑΘΗΝΑΣ

«ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ –

ΑΥΡΙΑΝΟΣ ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ –

ΣΗ.ΜΑ. – Α.Ε.Π.»

Η εικόνα φιλολογήθηκε από τα μαθητές του Γ.Α. Ψυχικού, Αλιάν Μπαζουδάκη.

Ανθρώπινα Δικαιώματα

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν ηθικές αργές που θέτουν συγκεκριμένα πρότυπα ανθρώπινης συμπεριφοράς και συνήθως προστατεύονται ως νόμιμα δικαιώματα κατά το εθνικό και διεθνές δίκαιο.

Θεωρούνται ως «κοινώς αντιλαμβανόμενα αναπαλλοτριώτα θεμελιώδη δικαιώματα που κάθε άτομο δικαιούται από τη στιγμή της γέννησής του, απλώς και μόνο επειδή είναι ανθρώπινο ον». Αυτά περιλαμβάνουν αστικά και πολιτικά δικαιώματα όπως το δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, την ελευθερία σκέψης και έκφρασης, καθώς και την ισότητα ενώπιον του νόμου. Στα ανθρώπινα δικαιώματα περιλαμβάνονται, επίσης, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην εργασία, το δικαίωμα στην υγεία, το δικαίωμα στην τροφή, το δικαίωμα στην κατοικία, την ιατρική περίθαλψη, την εκπαίδευση και το δικαίωμα συμμετοχής στον πολιτισμό.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα, λοιπόν, θεωρούνται διεθνή και διαφυλάττουν την. Το δόγμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει επηρεάσει καταφανώς το διεθνές δίκαιο καθώς και τα εθνικά συντάγματα, τις πολιτικές των κρατών και τη δράση μη-κυβερνητικών οργανισμών. Οι έντονες αξιώσεις του δόγματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξακολουθούν να προκαλούν μεγάλο σκεπτικισμό και διαφωνίες όσον αφορά στο περιεχόμενο, τη φύση και το σκεπτικό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ακόμη και σήμερα.

Πολλές από τις βασικές ιδέες που πυροδότησαν το κίνημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διαμορφώθηκαν ως επακόλουθο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και των θηριωδιών του Ολοκαυτώματος και κλιμακώθηκαν με την υιοθέτηση της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Παρίσι από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, το 1948. Δυο χρόνια μετά θεσπίστηκε ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στις 10 Δεκεμβρίου.

Συνέντευξη με καθηγήτρια

Με αφορμή το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποφασίσαμε να επικεντρωθούμε στην καταπάτησή τους. Για αυτό τον λόγο, πήραμε συνέντευξη από μια γυναίκα η οποία έζησε στα χρόνια του Πολυτεχνείου. Έζησε κάτω από τις άθλιες συνθήκες που επικρατούσαν. Της ζητήσαμε, λοιπόν, να μοιραστεί κάποιες από τις αναμνήσεις της, την γνώμη της για την κατάσταση που επικρατούσε και να εκφράσει κάποια από τα συναισθήματά που ένιωσε κατά την διάρκεια εκείνων των γεγονότων. Στόχος αυτής της συνέντευξης είναι να δούμε πως επηρέασε αυτή η κατάσταση την καθημερινότητα ενός απλού πολίτη, μέσα από τα δικά του μάτια.

Ποια ήταν η πρώτη σας σκέψη ή συναίσθημα όταν μάθατε πως έγινε το πραξικόπημα της 21^{ης} Απριλίου;

Απάντηση: Τρομοκρατήθηκα. Πανικοβλήθηκα και ανησυχούσα ότι θα μπούμε όλοι φυλακή. Έψαχνα απεγνωσμένα να βρω στο τηλέφωνο τους φίλους μου, οι οποίοι ήταν αριστεροί, μόνο για να καταλάβω πως μας το είχαν κόψει. Τότε λυπήθηκα γιατί κατάλαβα πως η πατρίδα μου θα γυρνούμε αιώνες πίσω.

Ποιά παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων έγινε εκείνα τα χρόνια ήταν για εσάς πιο σοκαριστική;

Απάντηση: Ο αυθαίρετος εγκλεισμός των ανθρώπων στη φυλακή με βασανιστήρια και πιθανούς θανάτους. Αυτό μου προκαλούσε φρίκη.

Είχατε συγγενείς/φίλους/γνωστούς που σκοτώθηκαν/βασανίστηκαν/εξορίστηκαν από το καθεστώς;

Απάντηση: Ναι, είχα ένα φίλο που του έσπασαν τη μέση. Ήξερα τον σύντροφο μιας φίλης μου τον οποίο σκότωσαν. Βρέθηκε με μια σακούλα γύρω απ'το κεφάλι του. Είχα επίσης διάφορους φίλους στην εξορία.

Συνέβη ποτέ κάτι σε εσάς;

Απάντηση: Όχι. Τίποτα εκτός από τις απαγορεύσεις.

Υπήρχαν περιορισμοί στις δικές σας ελευθερίες; Υπήρχαν πράγματα που δεν μπορούσατε να κάνετε ενώ μπορούσατε πριν;

Απάντηση: Υπήρχε απαγόρευση κυκλοφορίας όπως προανέφερα, απαγόρευση συγκεντρώσεων. Έκλεισαν εφημερίδες που αγόραζα, σταμάτησε η έκδοση βιβλίων που διάβαζα και η προβολή ταινιών που έβλεπα.

Τι επηρέασε την καθημερινή σας ζωή περισσότερο;

Απάντηση: Δεν μπορούσες να μιλήσεις ελεύθερα. Υπήρχε ο φόβος. Δεν ήξερες αν αυτό που θα έλεγες μπορούσε να σε οδηγήσει στη φυλακή. Δεν υπήρχε ελευθερία στον λόγο.

Πως άλλαξαν τα πράγματα μετά τη συγκέντρωση στο πολυτεχνείο;

Απάντηση: Για ένα χρόνο τα πράγματα ήταν χειρότερα. Αργότερα , ήρθε η μεταπολίτευση και τότε άλλαξαν τα πράγματα.

